

marosiudas — beszercei vonalon Kissármás és Nagysármás közt a személyforgalmat átszállással tartja fenn. Az intézkedés oka, mint hivatalosan jelentik, földgázokozta pályarongálás.

Romboló pokol.

A kissármási gázforrás főkutját földvalemoleg lezárták és azóta számos új kráter nyílt meg, csupa apró szökőkútak, amelyekből hatalmas oszlopokban, égve csap fel a gáz. Mintegy harminc holdnyi területen körülbelül harminc lángoszlop látható. A gáz ereje pusztító utjában megsemmisítette háromszáz méter hosszúságban a vasúti síneket, a talpfákat és a táviró-póznákat.

Vasárnap hajnalban az egész vidék alvó népe rémülten riadt fel. A gázok pokoli robbanása, dörgő robbanása földrengésszerű rémületet keltett. Fogycatékos ruhában rohantak ki az emberek alacsony házaikból és mikor az álom első kábultságából és a rémületből felocsudtak, látták, amint nyolevanszáz méter magasságra szöknek föl a lángok Kissármás felől.

— Ég a gáz! — kiáltották és az égő vidék felé rohantak.

Közben a lángoszlopok kisebbedtek, de viszont a számuk megsaporodott. Be kellett látniok, hogy nem tehetnek semmit, a tüzfolyamot meg se lehetett közelíteni. Ropogva, sísteregve pattantak el a táviró- és telefon-drótok, az oszlopok égve dőltek le, a vasúti sínek vörösen izzó kigyó sísteregve gördültek le a töltésen.

REGULA vasárnapja.

Mit kérdeznek az esküdtektől.

Miskolc, október 30.

Szünetnapot nem tartva, folytatta a miskolci királyi törvényszék, mint esküdtbíróóság a háromszoros rablógyilkossággal vádolt Regula Ede ügyének tárgyalását. Még vasárnap is tartott a tárgyalás, amikor is még négy tanut hallgatott meg a bíróság s ezek lényegtelen vallomása után a bizonyítást befejezték.

Hogy ünnepelte a vasárnapot?

Az eddigi nagy érdeklődést is felülmutta az, amely ma megnyilvánult a tárgyalás iránt. Nyilván a közelgő befejezés ajzza fel ennyire az idegeket. Miután Geöcze Bertalan elnök megnyitotta a tárgyalást, előszólította a vádlottat.

— Regula Ede — mondotta az elnök — tegnap vasárnap volt. A vallás azt mondja, hogy szenteljük meg az ünnepeket. A bűnös úgy szentelheti meg az ünnepet, ha magába száll és töredelmesen beismeri, amit tett és ha a maga lelkében egy szemernyi hajlam van a jóra, akkor azt mondja a bírónak: *Bíráim, megtörtem, legyetek irgalmasok és könyörületesekek irántam. Regula, megszentelte-e az ünnepet tegnap?*

Regula sirni kezdett és hosszas hallgatás után ezt mondta:

— Semmi újabb mondanivalóm nincs, nagyságos elnök ur.

Az elnök: Magyarázza meg nekem, Regula, hogy ha maga gondolt a saját igazolására, mert hiszen azért jött be Miskolcra, a Kovács Antal igazolásáról nem gondoskodott?

Regula: Erre nézve nem volt köztünk megbeszélés.

Írás a becsületről.

Regula leült, szeméit eltakarta és sirt. Az ügyész és a védő újabb

tanuk beidézését kérte, a törvényszék azonban nem tartotta szükségesnek ezek kihallgatását.

Az elnök ezután nyilatkozattételre kérte fel a pörbeli feleket. *Bulyovszky ügyész Zöldi, Kovács és Ruffó megesketését kérte, amit tudvalevőleg a bizonyítási eljárás végére halasztott a bíróság.*

Az ügyész kérését a bíróság rövid tanácskozás után teljesítette s a három legényt megeskette. Míg a három legény az eskümintát fennhangon mondotta az elnök után, Regula egész testében reszketett.

Az eskütétel után a bíróság Zöldi Jánosnak, aki most huszár, bizonyítványt állított ki arról, hogy *ártatlan a gyilkosságban és ezzel az elnök a bizonyítási eljárást befejezték nyilvánította.*

A kérdések.

Regula erkölcsi bizonyítványának olvasása után az ügyész befejeztette az esküdtekhez intézendő kérdéseket, amelyeket előre foglalt írásba.

A kérdések szövege a következő:

Bűnös-e Regula Ede abban, hogy mintán ebbeli cselekedetet előre tervezte és magát a bűnjelt képező fejszével is ellátta, 1911. évi augusztus hónap 6-án reggel Edelény községhez tartozó csárdahelyiségben Czeizler Henriket a fejére mért többszöri fejszecsapásokkal előre megfontolt szándékból megölte? Igen, vagy nem?

Ugyanigy szól Czeizler Henrik

és Czeizler Gizella meggyilkolására vonatkozólag.

A rablásra vonatkozólag pedig így szól a kérdés:

Bűnös-e vádlott Regula Ede abban, hogy 1911. év augusztus hónap 6-án reggel Edelény községhez tartozó csárdahelyiségben Czeizler Henrik birtokában levő s bűnjelt képező 1 drb száz és 2 drb 50 korona pénzt, mely vádlottra nézve idegen ingó dolgot képezett, a pénz tulajdonosa, Czeizler Henrik birtokából, ez ellen, továbbá a Czeizler Henrikné, Czeizler Gizella jelenlevő családtagok ellen, azok megölésében nyilvánuló erőszakkal jogtalanul eltulajdonította? Igen, vagy nem?

Lengyel Zoltán védő ezzel szemben kérdéseket indítványozott arra nézve, hogy Regula Ede szándékosan, de nem előre megfontolt szándékkal követte el a gyilkosságot, továbbá arra, hogy Regula Ede csak *bűnsegéd-e*, aki az ismeretlen tettes által elkövetett gyilkosságot szándékosan előmozdította, vagy könnyítette.

Az elnök arra való tekintettel, hogy sok és bonyolult kérdés föltevését indítványozta a vád és védelem, a tárgyalást felfüggesztette és folytatását holnap reggel kilenc órára halasztotta. Holnap lesz a vád és védbeszéd és valószínű, hogy estére meglesz az esküdtek határozata és az ítélet.

Tömlöcben a lágymányosi haramiák Két budafoki csendőr fogta el őket.

Tizedik napja volt tegnap, hogy a pesti rendőrség árkon-bokron keresztül hajszolja a lágymányosi rémtett elvetemült tetteseit. Seholy semmi nyom. Már ugy látszott, hogy a haramiák soha hurokra nem kerülnek, míg váratlanul, vasárnap hajnalban két derék és tehetséges budafoki csendőr elfogta Sztzyehlik Lajos érdi suhancot és Szabó József gabonamunkást, a szerencsétlen Pásztor Gábor gyilkosait.

Bacsa őrmester és Laczikó káplár.

A két tehetséges csendőrnek, Bacsa István őrmesternek és Laczikó Péter káplárnak érdeme egyesegyedül, hogy a Lágymányos elszánt haramiái ártalmatlanná te-

ve ülnek ma a rendőrség Zrinyci utcai tömlöcében. Lázás szorgalommal, szolgálati idejükön kívül nyomoztak utánuk, míg végre vasárnap hajnali két óraker bilincset raktak az egyik fenevad kezeire. A másik gyilkos suhancnak kézrekerítése már nem volt nehéz, most is a csendőrök leleményessége adta a kulcsot az elfogatásához.

Mit tud a kocsis?

Pénteken reggel ezekkel a szavakkal állított be a csendőrlaktányába Finster József budafoki kocsis:

— Huszadikán reggel három óra táján a budafoki országuton találkoztam Sztzyehlik Lajso tót mun-



Bacsa István őrmester és Laczikó Péter káplár, a lágymányosi rablógyilkosok kézrekerítől.

kással. Söhajtozva ment az uton. Mi baj, földi? — kérdeztem tőle. Így felelt:

— Fejbekeblintottam egyet, azt hiszem megette a fene...

— És ment lehajtott fejjel, sirva tovább. Azt hiszem ez a legény Pásztor Gábor gyilkosa.

Jöjjön velünk!

A csendőrök kinyomozták, hogy Sztzyehlik fordácsi illetőségű. Kocsin kimentek a faluba. Így megtudták, hogy a legényt két évelopásért kilenc hónapra ítélte a bíróság. Utoljára Erdőrl irt egy fordácsi asszonynak. Szombat éjszaka zuhogó esőben gyalog mentek Bacsa őrmester és Laczikó káplár Erdre. A korcsmákban nagy mulatság volt. A csendőrök megtudták, hogy Sztzyehlik a Fő-utca 345. szám alatt lakik.

Három óra táján a legény háza előtt állottak. Bekopogtattak. Sztzyehlik öltözködött. Az őrmester keményen rászólt:

— Jöjjön velünk!

— Mit akarnak tőlem, vitéz urak?

— Tudja maga jól. Mit mondott huszadikán hajnalban egy kocsinak a budafoki országuton?

A legény egész testében remegett. Az őrmester rámondott:

— Melyik ruhába volt akkor, mikor az eset történt?

— Ebbel! — mondta és kiszedett a ládából egy nadrágot, egy kék kötényt és egy zsebkendőt, amelybe a véres kezét törölte. Az ingét Mária nevé nővére mosta ki. A csendőrök vasat vertek rá és a déli vasuton hozták Budafokra.

Ahogy Budafokra értek, Sztzyehlik siránkozni kezdett:

— Káplár ur, vegye le rólam a vasat, amíg a falun keresztül megyünk. Ne vigyen így, világcsufjára.

Ezt a kívánságát persze nem lehetett teljesíteni.

Sztzyehlik mindent bevall.

Sztzyehlik a csendőrségen teljesen beismerő vallomást tett. Azt is elmondta, hogy ketten ölték meg a szerencsétlen Pásztor. A gyilkos huszonhat éves nyurga legény. Beismerő vallomását aztán így folytatta:

Tizenkilencedikén délután elmentem a Fehérvári-ut 58. szám alatti Káhn-féle italmérésbe. Beittam a pénzem. Estefelé eladtam az ezüst óram hét koronáért. Vacsoráztam, aztán a koresmáros kártyázni hívott és snapszeren elnyerte mindegyiket. Átültem egy másik asztalhoz, ahol egy katona és egy uzorás ült, aki kis kölcsönöket adott a munkásoknak, Novák, Bugovics és Szabó József gabonamunkás kártyáztak. Nehány perc múlva belépett ez a Pásztor. Két deci spriccert kért, megitta és elaludt. Éjfélkor felkeltőttem, mire elballagott. Akkor mellém ült Szabó.

— Hé, — sugta a fülembé, — neked sincs pénz, nekem sincs, ennél a napszámosnál ezüstöket láttam. Vegyük el. Ha nem adja, úgy lefektetjük hogy itt marad örökre.

Mentünk utána. A gyilkosság helyén értük utól. Szabó a nyakába ugrott és fojtogatni kezdte, aztán betömte a száját. Sötét volt. Láttam, hogy Pásztor megfordul és maga alá gyűri Szabót.

— Beste lélek! — kiáltotta s rátérdelt. Szabó fuldokolva hívott: Segíts, mert megölnek. Felkaptam egy nagy terméskövet és fejbevágtam Pásztor. Legurult a töltésről és elterült négy méterrel alább. Szabó lerohant, rátérdelt és a bicikájával szurkálni kezdte. Aztán lehozta a cipőjét, kikutatta, huszonhárom koronát talált, ebből három nekem nyújtott át. Nem szóltunk egymáshoz. Én Budafok felé indultam. Messziről halottam, hogy fűtyül rám és szólít. Nem fordultam hátra. Söhajtozva, imádkozva bandukoltam az országuton. Dél táján megjöttek a pesti de-